

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	1.Kf.700.134/2025/4.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (felperesi képviselő címe, eljáró kamarai jogtanácsos: felperesi képviselő)
Az alperes:	vármegyei Rendőr-főkapitányság (alperes címe)
Az alperes képviselője:	alperesi képviselő kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	közszerződési jogviszonyból származó megbízási díjjal kapcsolatos közigazgatási jogvita elbírálása
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (16. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Budapest Környéki Törvényszék 24.K.701.866/2023/15. számú ítélete

Í t é l e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, a fellebbezett részét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 35.000 (harmincötezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2020. június 1. - 2023. június 30. napjai között (a továbbiakban: perbeli időszak) az alperes helységi Rendőrkapitányság osztályl állományában bűnügyi technikus beosztásban teljesített szolgálatot, helységi szolgálatteljesítési hellyel. Szolgálati munkaideje vezényléses, beosztása 24/72 órás munkarendben teljesített készenléti jellegű volt. A perbeli időszakban a 2019. augusztus 1. napján kelt szám1 számú bűnügyi technikus munkaköri leírással, valamint 2023. február 1-től nyomozó (tiszthelyettes) megnevezésű munkakörre a 2023. január 10-én kelt szám2 számú munkaköri leírással rendelkezett.

[2] A bűnügyi technikus speciális feladataira vonatkozó rendelkezéseket 2020. november 26-ig a büntetőeljárások keretében lefolytatandó szemlék végrehajtásáról és a bűnügyi technikai tevékenység egységes szabályozásáról szóló 13/2012. (VII. 30.) ORFK utasítás (a továbbiakban: utasítás1), illetőleg a forrányomos tevékenység egységes végrehajtásáról szóló 22/2017. (VI. 22.) ORFK utasítás (a továbbiakban: utasítás2) tartalmazta. 2020. november 27-től az egyes ORFK utasítások módosításáról, valamint hatályon kívül helyezéséről szóló 32/2020. (XI. 19.) ORFK utasítás (a továbbiakban: utasítás3) hatályon kívül helyezte az utasítás1-et, valamint módosította az utasítás2-t.

[3] A felperes a beosztásához nem tartozóan rendszeresen látott el nyomozói, vizsgálói és járőri beosztásba tartozó feladatokat [forrányomos tevékenység (sértett, tanú, gyanúsított kihallgatás, őrizetbe vétel, házkutatás, egyéb nyomozati cselekmények), közlekedési szakterület részére ittas járművezetés és vezetéstől eltiltás hatálya alatt álló személyek gyanúsítása és nyilvántartásba vétele, magasabb szerv részére adatszolgáltatás, más rendőrkapitányságok illetékességi területén bűnügyi feladatok és technikus feladatok, illetve más rendőrkapitányságtól (helység2) szétosztott bűnügyek komplett feldolgozása, rendkívüli haláleseti, illetve körözési eljárások feldolgozása (a továbbiakban: egyéb feladatok)], valamint más rendőrkapitányság illetékességi területén technikus beosztásba tartozó feladatokat, melyek ellátásáért szolgálati panasz útján megbízási díj megfizetését kérte. A szolgálati panaszt vármegyei Rendőrfőkapitánya a határozatszám1 számú határozatával elutasította.

A kereset és a védírat

[4] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a perbeli időszakra – 37 többletfeladat-ellátással érintett hónapra –1.430.050 forint megbízási díj és késedelmi kamata megfizetésére. Keresetét a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés c) pontjára és (5) bekezdésére alapította. A megbízási díj igényelt havi mértékét a rendvédelmi illetményalap 100%-ában (havi 38.650 forintban) jelölte meg.

[5] Állította, hogy szolgálati ideje jelentős részében (annak 80%-ában) technikus beosztásához nem tartozó (jellemzően nyomozó, vizsgáló és járőri munkakörbe tartozó) többletfeladatokat látott el. Technikus beosztása a perbeli időszak alatt változatlanul megmaradt, amely alól az alperes nem mentesítette. Az alperes tévesen hivatkozott a

nyomozói munkaköri leírására, mivel a rendvédelmi szerv szabadon csak egy adott beosztáson (munkakörön) belül határozhatja meg a munkaköri feladatait, a munkaköri leírásban az adott besoroláshoz és illetményhez kötötten, amely mindvégig a bűnügyi technikus volt. Hivatkozott a Kúria Mfv.I.10.751/2016/4. és Kfv.III.45.173/2021/4. számú határozataira.

[6] A jelentős többletmunkával járó, nem csupán eseti jelleggel végzett többletfeladatok miatti megbízási díj igényét a Hszt. 2023. február 1-től hatályos módosítása sem rontja le. A Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontja éppen azt igazolja, hogy a kifogásolt feladatok a szolgálati beosztáshoz nem tartoztak, azok maximum a végzettsége, képzettsége alapján a foglalkoztató szervezeti egység feladatkörén belüliek, így a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján 2023. február 1-től is megilleti a megbízási díj. A Hszt. 102. §-a nincs összefüggésben a megbízás rendelkezéseivel. Amennyiben a jogalkotó a megbízási díj feltételeit kívánta volna módosítani, úgy azt a Hszt. 71. §-a szerinti megbízás szabályaiba foglalta volna, azonban a Hszt. 71. §-ának 2023. február 1-jétől hatályos módosítása továbbra is megbízási díjjal honorálja a beosztáshoz nem tartozó többletfeladatokat, igaz már jelentős többletmunkát elvárva és az eseti jelleget kizárva. A 2023. február 1. - 2023. június 30. között tartó időszakban az vizsgálendő, hogy e konjunktív feltételnek (jelentős többletmunka és nem eseti jelleg) megfelelt-e a feladatellátás.

[7] Az alperes a védiratában a kereset elutasítását kérte, azt mind jogalapjában, mind összegszerűségében vitatta. A jogalap fennállása esetére csupán a rendvédelmi illetményalap 50%-áig terjedő mértékű havi díjazást tartott elfogadhatónak.

[8] Állítása szerint a felperes munkaköri leírása és az azt megalapozó jogszabályok, belső normák tartalmazzák a keresetben sérelmezett tevékenység jogszerű ellátásának kötelezettségét. Emellett a felperes 2021. október 1-től saját kérésére szóban mentesítésre került a bűnügyi technikus feladatok ellátása alól és nyomozói feladatokkal került megbízásra. A Csoport1 munkájában saját kérésre vett részt ismét rendszeresen 2023. április hónapban.

[9] A 2020. november 27-ig tartó időszak kapcsán hivatkozott arra, hogy az utasítás1 6/D. pontja alapján más, a bűnügyi szolgálati ághoz tartozó feladatok ellátására is jogosult/köteles volt a felperes amellet, hogy a bűnügyi technikus tevékenysége élvezett prioritást. A 2020. november 27. utáni időszakban a felperes a kifogásolt feladatait munkaköri feladatként és nem többletfeladatként végezte. Az utasítás2 alapján a bűnügyi technikus tevékenysége ellátása mellett végezhetett más, a bűnügyi szolgálati ághoz tartozó tevékenységeket is a forrányomos csoport tagjaként. 2020-2022. években a felperes a bűnügyi technikus végzettség mellett jellemzően forrányomos ügyfeldolgozáshoz kötődő bűnügyi feladatokat végzett, amelyekre a munkaköri leírása kötelezte, ezeket nem az eredeti feladatán túl, és nem megbízási díjra jogosultság mellett hajtotta végre.

[10] 2023. február 1-től a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontja adta jogszabályi keretnek megfelelően, ellentételezés nélkül volt köteles a felperes a szolgálati feladataihoz nem tartozó feladatait végezni, melyért megbízási díj nem adható.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[11] Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest 1.430.050 forint megbízási díj és annak törvényes mértékű késedelmi kamata felperes részére történő megfizetésére.

[12] Döntését a Hszt. 2. § 25. pontjára, 71. § (1) bekezdés c) pontjára és (5) bekezdésére, a 71. § (3) bekezdésének és 102. § (1) bekezdés b) pontjának 2023. február 1. napjától hatályos rendelkezéseire, továbbá a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BMr.) 2. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontjára és 2. mellékletére, az utasítás1 6/D. pontjára, 13. és 15 pontjaira, az utasítás2 21/F. pontjára, valamint a Kúria több precedensértékű határozatára, a felperes nyilatkozataira, tanú1 tanúvallomására és a perben csatolt okirati bizonyítékokra alapította.

[13] Megállapította, hogy a felperes által a perbeli időszakban a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok nem a beosztásához tartoztak. Amennyiben nincs az adott beosztásba tartozó feladatokat konkrétan rögzítő hatályos jogszabály vagy egyéb jogi norma, a beosztás elnevezését és célját figyelembe véve kell eldönteni, hogy mely feladat tartozik bele az adott beosztásba, ennek során pedig nem lehet kiterjesztő értelmezést alkalmazni. A bűnügyi technikai beosztásba csak a szűken vett bűnügyi technikai feladatok (bűncselekmények helyszínén ellátandó nyomkutató, nyomrögzítő, bűnjelcsomagolás, bűnügyi nyilvántartásba vétel, illetve a rabosítás technikai folyamatának ellátása) és azok adminisztrációjával kapcsolatos feladatok tartoznak, minden más a rendőrség általános feladatai közé tartozó feladat. A más rendőrkapitányságok területén végzett bűnügyi feladatok és egyéb bűnügyi technikai feladatok végzése szintén nem tartozott a felperes beosztásába, azok ellátása számára többletfeladatot jelentett. Az irányadó bírói gyakorlatból következően a felperes beosztásához igazodóan kell meghatározni a ténylegesen végzett feladatokat, és az nem fedhet le több másik beosztást. Az alperes szabadon csak egy beosztáson (munkakörön) belül határozhatja meg a felperes munkaköri feladatait, a jogszabály által szabályozott besoroláshoz és illetményhez kötve van (Kúria Mfv.II.10.179/2011/4.).

[14] Nem fogadta el az alperes azon érvelését, mely szerint a felperest 2021. október 1-től 2023. áprilisig saját kérésére mentesítette a bűnügyi technikai feladatok ellátása alól. A felperes szóbeli mentesítése ugyanis – a személyes meghallgatása során tett nyilatkozata értelmében – kizárólag a bűnügyi technikai beosztásba tartozó közterületi feladatok ellátása alól történt a post-covid megbetegedésére tekintettel és csak 3 hónapra szólt, mely időszakban ugyanúgy végezte a bűnügyi technikai irodai munkát, a rabosítást, a személyleírás rögzítést, továbbá intézte a rá szignált bűnügyeket, illetve rendkívüli halálesetekkel kapcsolatos eljárásokat. A felperes nyilatkozatát tanú1 tanúvallomása és a becsatolt technikai szolgálatra szóló szolgálatvezénylései is alátámasztották. Mivel az alperes a rá háruló bizonyítási teher ellenére e körben nem élt bizonyítási indítvánnyal, így a felperes – tanúvallomással és okirati bizonyítékkal alátámasztott – állítását fogadta el valósnak.

[15] Rögzítette, hogy a felperes által ellátott többletfeladatok a Hszt. 2023. február 1. napjával módosult 71. § (3) bekezdésében írt jelentős többletmunkavégzés feltételének is megfelelnek.

[16] Összességében megállapította, hogy a felperes a perrel érintett időszakban a munkaidejének túlnyomó részében (80-90%-ában, 413 szolgálatból 378 szolgálatban), főként nyomozói és vizsgálói beosztásba tartozó többletfeladatokat látott el, melyek nem tartoztak a bűnügyi technikai beosztásához, így a megbízási díj iránti igénye a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja és (5) bekezdése alapján alapos. A felperes többletfeladatai gyakran merültek fel, azokat folyamatosan, ismétlődő jelleggel, nagy számban látta el és a változatos feladatok a szolgálatteljesítési idejének rendszeresen jelentős részét tették ki, illetve több beosztásba

tartoztak. Kiemelte, hogy a többletfeladatokat nem típusonként külön-külön, hanem összességükben kell figyelembe venni a rendszeresség megítélése szempontjából.

[17] A megbízási díj mértékét a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI.16.) BM rendelet 35. § (6) bekezdésére és a Hszt. 71. § (4)-(5) bekezdéseiben foglaltakra figyelemmel határozta meg. Mivel a felperes a perrel érintett valamennyi hónapban rendszeresen (azaz nem eseti jelleggel) a saját beosztásába tartozó munkaköri feladatai ellátása mellett, munkáltatói utasítására az ítélet tényállási részében rögzített többletvekenységnek minősülő feladatot látott el, az elsőfokú bíróság nem tartotta eltúlzottnak az illetményalap 100%-os mértékének megfelelő – a kereseti kérelemmel egyező – megbízási díj megállapítását. Rögzítette, hogy 2022. január és február hónapok vonatkozásában a 100%-os mértékű díjazást a helység2i Rendőrkapitányságon végzett és már 50%-os mértékű megbízási díjjal honorált feladatokon túl kimutatott egyéb többletfeladatok tették indokolttá.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[18] Az alperes a fellebbezésében a 2023. február 1-től 2023. június 30-ig terjedő időszak tekintetében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását, másodlagosan a megbízási díjnak a rendvédelmi illetményalap 50%-ára történő mérséklését kérte.

[19] A fellebbezést megalapozó jogszabálysértést a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 84. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 346. § (4)-(5) bekezdéseiben, a Hszt. 2023. február 1-jét követő 102. § (1) bekezdés b) pontjában, valamint 71. § (3) és (5) bekezdéseiben jelölte meg.

[20] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjának 2023. február 1. napjától hatályos módosulását, mely kihatással van az irányadó kúriai joggyakorlatra is, mivel a módosítás – ahogyan a törvény indoklásában is olvasható – pontosítja a hivatásos állomány tagja esetében a szolgálati viszonyhoz kapcsolódó kötelezettségeket. Felhívta a 2020. november 26. napjáig hatályos utasítás 6/D pontját, mely szerint a felperes más, a bűnügyi szolgálati ághoz tartozó feladatok ellátására is köteles volt. Hivatkozott továbbá arra, hogy 2023. február 1-től a Hszt. 71. § (3) bekezdése alapján a megbízási díj fizetésének feltétele az állomány tagja által a többletfeladat ellátásával jelentős többletmunka végzése, ez pedig nem valósult meg, mivel a felperes által ellátott munka nem merítette ki a jelentős többletmunka konjunktív feltételeit. Az a felperesi előadás, miszerint volt olyan alkalom, amikor a munkaidő után is bent kellett maradnia, a Hszt. 71. § (3) bekezdésében foglalt többletkövetelményt nem támasztja alá. A többletmunka egyben többletmennyiséget jelent, azaz megnövekedett munkaterhet, melyet nem igazolt a felperes személyes előadása.

[21] Az elsőfokú bíróság az ítéletben nem tért ki a Hszt. módosítását követő időszakra történt hivatkozására és arra sem, hogy azt miért nem találta megalapozottnak. Emellett annak értelmezésével is adós maradt, hogy mit tekint a Hszt. módosítását követően jelentős többletmunkának. Nem indokolta, hogy miért hagyta figyelmen kívül a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontját, amely egyértelműen rögzíti a megbízási díj fizetésének kereteit. Hangsúlyozta, hogy a hivatásos állomány tagja köteles ellátni a végzettségéhez,

képzettségéhez igazodó, az őt foglalkoztató szervezeti egység feladatkörébe tartozó feladatokat, amely munkájáért nem jogosult a kinevezésében foglaltakon túl további ellentételezésre.

[22] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú ítéletben megállapított – az alperes által nem támadott – tényállás alapján abból lehetséges kiindulni, hogy a technikusi beosztás ellátása mellett rendszeresen végzett egyéb, tételesen felsorolt bűnügyi feladatokat is. A fellebbezés keretei között az vizsgálendő, hogy e tényállás mellett az elsőfokú ítélet a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjába és (5) bekezdésébe ütközik-e, figyelemmel a 2023. február 1-től hatályos jogszabályi változásra.

[23] Az alperes 2023. február 1-től tartó időszakra vonatkozóan előadott érvelése alaptalan, követelésére ugyanis a per tárgyát képező speciális szabály, a Hszt. 71. §-ának megváltozott tartalma, és nem a 102. §-a irányadó. A Hszt. 71. §-ának módosított tartalma a beosztáshoz nem tartozó többletfeladatok ellátását változatlanul megbízási díjjal honorálja, de már jelentős többletmunkát elvárva és az eseti jelleget kizárva. A Fővárosi Ítéltábla ítéleteivel (pl. 4.Kf.700.031/2024/4., 3.Kf.700.526/2024/4.) megerősítette, hogy a fenti módosított jogszabályhelyek együttes vizsgálata mellett is helye van a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alkalmazásának, ellenkező esetben a hivatásos állományú ellenszolgálatás nélkül, lényegében korlátozásoktól mentesen megbízhatóvá válna a beosztásához nem tartozó feladatellátásra, ami e jogszabályhely kiüresedését eredményezné. Az alperesnek a jelentős többletmunka hiányára vonatkozó okfejtése a tényállás vitatása hiányában irreleváns. A többletfeladatok mértékét az elsőfokú ítélet is a munkaidő 80%-ában határozta meg, mely nyilvánvalóan jelentősnek tekintendő. Az alperes 5 hónapra vonatkozó osszagszerúségi vitatását kizárólag az ítéleti tényállás és bizonyítékértékelés alapján lehetséges vizsgálni; a havi bruttó 38.650 forint nem tekinthető eltúlzottnak a rendszeresen és jelentős munkaidőmennyiségben végzett, több beosztásba tartozó rendőri feladatok ellátásáért.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és jogi indokai

[24] A fellebbezés nem alapos.

[25] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel támadott részét a Kp. 108. § (1) bekezdése alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. A másodfokú eljárás terjedelme meghatározása során figyelembe vette, hogy az alperes kizárólag a 2023. február 1-től 2023. június 30-ig terjedő időszak esetében élt fellebbezéssel, így az ítéltábla nem vizsgálhatta a fellebbezéssel nem támadott időszakot, az arra vonatkozó ítéleti döntést, megállapításokat és jogértelmezést. Az alperes továbbá a Hszt. módosulásával érintett, felülbírálat tárgyát képező perbeli időszak tekintetében a jogvita elbírálásának alapjául szolgáló tényállást nem vitatta, a bizonyítékok törvényszék általi értékelését és a marasztalási összeg mértékére vonatkozó bírói mérlegelés szempontjait nem támadta. Másodlagos kérelmében ugyan hivatkozott a Hszt. 71. § (5) bekezdésének megsértésére, azonban a díjmértéknek az illetményalap 50%-ára történő mérséklésére irányuló kérelme konkrét indokait nem adta elő, így az ítéltábla – a Kp. 99. § (1)

bekezdésére, 100. § (2) bekezdés b) pontjára és 104. § (1) bekezdésére figyelemmel – az elsőfokú bíróság mérlegelési tevékenysége jogszerűségének körében nem vizsgálódhatott; a fellebbezésnek e körben nem voltak olyan érvei, amelyeket a másodfokú bíróság összevethetett volna az ítéleti indokolással. Az alperes eljárási jogszabálysértést kizárólag az indokolási kötelezettség megsértése tekintetében állított, ezen kívül az ítélet – jogalapra vonatkozó – anyagi jogi álláspontjának felülvizsgálatát kérte. A kifejtett keretek között a másodfokú bíróság megállapította, hogy a törvényszék a helyesen felhívott jogszabályi rendelkezések megfelelő alkalmazásával a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megalapozott és jogszerű döntést hozott, az ítéltábla annak helytálló indokaival – az indokolás alábbi kiegészítésével – egyetértett. A fellebbezésben foglaltakkal összefüggésben a következőket emeli ki.

[26] A Fővárosi Ítéltábla kiemelten utal arra, hogy a hivatásos állomány tagjának többlettevékenységéért járó megbízási díj jogalapja körében a kiforrott ítélkezési gyakorlat szerint a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján a szolgálati beosztáson kívüli tevékenység bír jelentőséggel (Kúria Kfv.VII.37.642/2020/5.). Ezen jogszabályi rendelkezésben meghatározott kritériumok konjunktívak, ebből következően a felperest akkor illetheti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezési beosztáshoz tartozó feladatkört lát el többletfeladatként. Ezzel összefüggésben nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést, hanem azon, hogy a feladat a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozónak tekinthető-e. Amennyiben a rendszeresen elvégzett további tevékenység nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz, az mindenképpen többletfeladatnak minősül, amelyért megbízási díj jár (Kúria Kf.VII.39.525/2021/3., Kf.VII.45.117/2022/4., Kf.III.45.110/2022/4.).

[27] Az ítéltábla hangsúlyozza, hogy az alperes által a fellebbezésben hivatkozott utasítás 6/D. pontja a fellebbezéssel érintett időszakban már nem volt hatályos, így arra alappal hivatkozni nem lehet. A teljesség kedvéért ugyanakkor megjegyzi, hogy ezen rendelkezés a bűnügyi technikai feladatokat nem bővítette, csupán azt mondta ki, hogy amennyiben a technikus beosztásba kinevezett személy feladatellátása során a munkaköri leírása alapján a bűnügyi szolgálati ág feladatrendszeréhez kapcsolódó más tevékenységet is végez, a bűnügyi technikai feladatok ellátásának elsődlegességét kell biztosítani. A Kúria a Kf.III.45.173/2021/4. számú ítéletében állást foglalt arról, hogy az utasítás hatályon kívül helyezését követő időszakra is megalapozott a megbízási díj iránti igény; a döntés elvi tartalma szerint az adott beosztáshoz tartozó feladatok felsorolását tartalmazó közjogi szervezetszabályozó eszköz (ORFK utasítás) csak megkönnyíti az adott munkakörbe tartozó feladatok beazonosítását, mely szabályozás hiánya nem eredményezi azt, hogy a munkáltató a munkaköri leírásban az adott beosztáshoz nem tartozó, rendszeresen ellátandó feladatokat is a beosztás részeként rögzítse. A töretlen bírói gyakorlat egységes abban, hogy a hivatásos állomány tagjának a beosztásához igazodóan kell meghatározni a munkaköri leírásban ténylegesen végezhető feladatokat, ami nem fedhet le több, másik beosztást, azt a munkáltató nem bővíthet korlátlanul. A munkaköri leírás nem tartalmazhat a kinevezésben meghatározott beosztáshoz nem tartozó általánosan ellátandó feladatot, mint a beosztás részét. Ha a hivatásos állomány szolgálati viszonyban álló tagja hosszabb időszakon át rendszeresen a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, az többletszolgálatnak minősül, és annak ellentételezésére jogosult (BH2018. 259.). A hivatásos szolgálati jogviszonyban – egyezően más alá- és fölérendeltségen alapuló foglalkoztatási jogviszonnyal – a munkáltató utasítási joga nem korlátlan, és csak olyan feladatot határozhat meg egy adott munkakörhöz rendelt,

amely a munkakör keretei közé tartozik. A munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség (Kúria Kfv.VII.37.193/2020/8.).

[28] A hivatásos állomány tagjának többlettevékenységéért járó megbízási díj jogalapja körében az irányadó ítélkezési gyakorlat szerint tehát a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján a szolgálati beosztáson kívüli tevékenység bír jelentőséggel. Amennyiben a rendszeresen elvégzett további tevékenység nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz, az mindenképpen többletfeladatnak minősül. A nem vitatott tényállás és bizonyítékértékelés alapján helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felperes a bűnügyi technikai beosztásán kívüli egyéb feladatok teljesítésével a munkakörébe nem tartozó és többletfeladatnak minősülő tevékenységet látott el a perrel érintett időszakban. Helytállóan állapította meg a fellebbezéssel érintett időszak tekintetében is, hogy a felperes teljes szolgálati idejének csupán 10-20%-ában látta el a technikai feladatokat, az ezen felüli jelentős részben az egyéb, abba nem tartozó szolgálati beosztáson kívüli feladatokat látott el munkáltatói utasításra többlettevékenységként; mindezt folyamatosan, ismétlődő jelleggel, nagy számban és több beosztásba is tartozó feladatokat is egymás mellett. Ezt a következtetést a tanú vallomása és a csatolt okirati bizonyítékok is alátámasztották.

[29] Az alperes a fellebbezésében tévesen értelmezte a megbízási díj jogalapjára kihatóan a Hszt. 2023. február 1-től érvényes rendelkezését, mivel a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjának módosítása a hivatásos állomány tagját általános jelleggel a megbízási díjra való jogosultságból nem zárta ki. A Fővárosi Ítéltábla több határozatában kifejtett álláspontja szerint – egyetértve a felperes fellebbezési ellenkérelmében részletezett érveléssel – ezen értelmezéssel a megbízási díj jogintézménye (azaz a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja, valamint (3) bekezdése) kiüresedne. A perbeli esetben a megbízási díjra való jogosultság megállapítása szempontjából relevanciával bíró körülmény, hogy a Hszt. 2023. február 1. napjával bekövetkezett módosítását követően a jogalkotó a megbízási díj jogintézményét megtartotta, azt a Hszt. 71. §-ában – a X. fejezetben meghatározott, a szolgálat teljesítésére vonatkozó rendelkezésektől elkülönítetten – továbbra is szabályozni kívánta akként, hogy az általánoshoz képest eltérő, a korábbiakhoz viszonyítva szigorúbb feltételek szerinti elbírálást írt elő. Nem vitás, hogy a hivatásos állomány tagja a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontja értelmében a szolgálat ellátásával összefüggésben köteles a szolgálati beosztásából eredő, valamint – a rendes szolgálatteljesítési idején belül külön ellentételezés nélkül – a szolgálati beosztásához nem tartozó, a végzettsége, képzettsége alapján részére a foglalkoztató szervezeti egység feladatkörén belül meghatározott szolgálati feladatait a törvényes előírásoknak, a parancsoknak és intézkedéseknek megfelelően – szükség esetén veszély vállalásával –, az elvárható szakértelemmel és gondossággal, pártatlanul és igazságosan végrehajtani. E szabály azonban nem jelenti azt, hogy amennyiben e többletfeladatot az állomány tagja rendszeresen, tehát nem eseti jelleggel, és számára jelentős többletmunkát eredményezve végzi, annak ellentételezésére ne lenne jogosult. A Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjának ezért csak olyan értelmezése lehet helyes, amely a 71. § (1) bekezdés c) pontja alkalmazásának is teret enged; ellenkező esetben a hivatásos állományú ellenszolgáltatás nélkül, lényegében korlátozásoktól mentesen a beosztásához nem tartozó feladat ellátására válna megbízhatóvá. A Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában és (3) bekezdésében meghatározott többletfeltétellel válik el a megbízási díj az általános szabályozástól; e speciális juttatás megfizetésére vonatkozó jogalkotói szándék a Hszt. 71. §-án keresztül érvényesül, ami abban ragadható meg, hogy habár a hivatásos szolgálati jogviszony

különleges közszolgálati jogviszony, azonban a rendszeresen előforduló, jelentős többletmunka ellátásáért a hivatásos állomány tagjai is ellenszolgáltatásban kell, hogy részesüljenek. Az alperes a fellebbezésében alaptalanul hivatkozott arra, hogy a fellebbezett időszakban a felperes megbízási díjra jogosultságát a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontja kizárta, ugyanis ez esetben is érvényesül a „*lex specialis derogat legi generali*” elv, miszerint az általános szabályt a speciális szabály minden esetben felülírja. A perbeli esetben ez akként ölt testet, hogy a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjában szereplő általános szabály helyett a 71. §-ban rögzített speciális rendelkezést kell alkalmazni. A többletfeladatnak jelentősnek kell lennie, melyet az elsőfokú bíróság az ítélet indokolásának [35] bekezdésében helyesen meg is állapított.

[30] Az indokolási kötelezettség sérelme tekintetében az ítéltábla nem osztotta a fellebbezésben foglaltakat. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint {18/2019. (VI. 12.) AB határozat [28] bekezdés} a bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem a szubjektív elvárásaikat is kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása {3107/2016. (V. 24.) AB határozat, [38] bekezdés; 30/2014. (IX. 30.) AB határozat, [89] bekezdés}. Az indokolási kötelezettség mindössze azt az elvárást támasztja a bírósággal szemben, hogy a döntés indokolásának az ügy érdeme szempontjából releváns kérdésekre kell kiterjednie, és nem minden egyes részletre {3159/2018. (V. 16.) AB határozat [31] bekezdés}. A felperes általi rendszeres és jelentős többletmunka ellátására pedig az ítélet indokolása kellő megállapítást tartalmazott, így az elsőfokú bíróság 2023. február 1-től 2023. június 30-ig terjedő időszakra is összességében megalapozottan állapított meg megbízási díjat.

[31] A fent kifejtettekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[32] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése értelmében a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére; annak mértékét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint a fellebbezés mint másodfokú eljárást megindító beadvány benyújtási időpontjához igazodóan – a felperes által megjelölt, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) bekezdése és 3. § (2), (5)-(6) bekezdései helyett – a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2. § (3) bekezdés a) pontjára és 3. § (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel a felszámított összeggel egyezően állapította meg.

[33] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdésében és 46. § (1) bekezdésében foglaltak szerint, a fellebbezésben vitássá tett 193.250 forint követelésrészt alapul véve meghatározott 15.460 forint fellebbezési illeték az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában biztosított teljes személyes illetékmentessége folytán

99. § (3) bekezdése értelmében a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 96. § (1) bekezdés b) pontja és 102. § (1) és (6) bekezdései alapján az állam terhén marad.

[34] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó 77. §-a értelmében tárgyaláson kívül bírálta el.

[35] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2026. március 18.

dr. Antal Regina s. k.	dr. Józsa Ágnes s. k.	dr. Koós Szabolcs s. k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró